

Usnesení

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Hany Ptáčkové a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce:

bytem
zastoupen
sídlem

proti

žalovanému: **Finanční úřad pro Liberecký kraj**
sídlem 1. máje 97, Liberec

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem spočívajícím v ukončení daňové kontroly

takto:

- I. Žaloba na ochranu před nezákonným zásahem spočívajícím v ukončení daňové kontroly se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se zápůřčí zásahovou žalobou domáhá ochrany před nezákonným zásahem, který spatřuje v tom, že žalovaný Finanční úřad pro Liberecký kraj (dále také jen „správce daně“) žalobci neumožnil seznámit se v přiměřené míře s obsahem zprávy o daňové kontrole, k tomu mu neposkytl přiměřenou lhůtu a násilně ukončil daňovou kontrolu. Podle žalobce se jedná o zásah trvajících, žalobu žalobce podává včas, neboť se o zásahu dozvěděl v průběhu ústního jednání dne 26. 2. 2019.
2. Žalobce odkazoval na § 32 odst. 1 a § 88 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, a uvedl, že projednání zprávy o daňové kontrole je důležitým úkonem při správě daní, proto má řádné projednání zprávy o daňové kontrole zásadní vliv na její použitelnost. Z ustanovení § 88 odst. 2, odst. 3 daňového řádu žalobce dovozoval, že rovněž k projednání zprávy o daňové kontrole má být daňovému subjektu dán prostor k seznámení se se zprávou o daňové kontrole a jejímu projednání, přičemž délka seznámení a projednání se může lišit podle okolností a délky zprávy o daňové kontrole, teprve potom může být zpráva o daňové kontrole podepsána kontrolovanou osobou. V této souvislosti žalobce odkazoval na závěry Nejvyššího správního soudu obsažené v rozsudcích č. j. 9 Afs 305/2016-31 a sp. zn. 7 Afs 68/2017. Žalobce namítal, že pokud nedostane daňový subjekt žádnou možnost v klidu se se zprávou o daňové kontrole seznámit, nemůže ani zjistit, jaké podstatné náležitosti či skutkové nebo právní

novoty zpráva obsahuje. Žalobce dále zmínil, že jakékoli řízení či provádění úkonů po uplynutí prekluzivní lhůty je nezákonné, a proto i nezákonným zásahem.

3. Dále žalobce podrobně popsal průběh ústního jednání o projednání zprávy o daňové kontrole ze dne 26. 2. 2019, zachyceného v protokolu č. j. 234371/19/2609-60563-603988. Jeho zástupkyně požadovala předání zprávy o daňové kontrole a poskytnutí přiměřené lhůty k tomu, aby se s rozsáhlou zprávou o daňové kontrole mohla seznámit, to jí nebylo správcem daně umožněno. Přitom připravené byly dvě zprávy o daňové kontrole, které měly 83 stran u daně z příjmů fyzických osob a 104 stran u DPH. Zástupkyně nechtěla doplňovat důkazní prostředky, jen se chtěla se zprávami seznámit a zkontrolovat jejich obsah oproti dříve předaným výsledkům kontrolního zjištění. Správce daně však zprávy o daňové kontrole předložil pouze k podpisu, aniž do nich směla zástupkyně nahlédnout, a to s odůvodněním, že dostatečný prostor již dostala u projednání výsledků kontrolního zjištění. Žalobce namítal, že správce daně se nevypořádal s tím, proč nechce stanovit k seznámení a projednání zpráv o daňové kontrole lhůtu, násilně ukončil jednání. Protože se žalobce nemůže správní žalobou bránit rozhodnutí o zastavení řízení o návrhu na stanovení lhůty k seznámení se a projednání zprávy o daňové kontrole, nezbyvá mu než podat zásahovou žalobu. Jedná se o finální stanovisko správce daně, ke kterému se může daňový subjekt vyjádřit leda tak, že sdělí nesouhlas, pokud se závěry ve zprávě neliší od závěrů ve výsledku kontrolního zjištění. Jako důkaz žalobce navrhoval porovnání dříve předaných výsledků kontrolního zjištění týkajících se daně z příjmů fyzických osob a DPH a dodatečně zaslaných zpráv o daňové kontrole. Žalobce namátkově uvedl u DPH seznam a popis rozdílů, které mezi těmito dokumenty našel.
4. Z uvedených důvodů žalobce dovozoval, že mu odmítnutím udělení přiměřené lhůty na žádost dne 26. 2. 2019 vznikl nezákonný zásah, tento zásah trvá, trvají i jeho následky, neboť správce daně násilím ukončil projednávání zprávy o daňové kontrole a činí další kroky směřující k doměření daně. Podle žalobce došlo k porušení základních zásad daňového řízení, zejména zásady zákonnosti a minimalizace zásahu do práv daňového subjektu, zásady rychlosti a hospodárnosti a zásady spolupráce realizace práv a zásady vstřícnosti, což má dopad do zásady volného hodnocení důkazů.
5. Žalobce soudu navrhoval, aby konstatoval, že nevydání rozhodnutí o lhůtě k seznámení se se zprávami o daňových kontrolách a ukončení projednávání těchto zpráv je nezákonným zásahem, a dále přikázal žalovanému, aby žalobci do 10 dnů od právní moci rozsudku vydal rozhodnutí o žádané lhůtě a pokračoval v projednávání zpráv o daňových kontrolách. Žalobce dále požadoval nahradit náklady řízení.
6. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný správce daně předeslal, že u žalobce daňovou kontrolu na DPH za zdaňovací období leden až prosinec 2013 zahájil protokolem o zahájení daňové kontroly, č. j. 161313/16/2609-60563-603988, a dne 27. 5. 2016 daňovou kontrolu rozšířil o daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2013 a 2014 a DPH za zdaňovací období leden až prosinec 2014. Zdůraznil, že během daňového řízení žalobce informoval, jaké skutečnosti považuje za prokázané, jaké nikoli, pokud zpochybnil důkazní prostředky, vždy vše řádně zdůvodnil a žalobci opakovaně poskytl dostatečný časový prostor, aby

obstaral

a předložil nové nezpochybněné důkazy. V protokolu o jednání dne 26. 2. 2019, č. j. 234371/19/2609-60563-603988, důvody odeprání lhůty řádně odůvodnil.

7. Podle žalovaného nebyla žalobcova žádost o stanovení lhůty k seznámení se se zprávami o daňových kontrolách oprávněná. Žalovaný žalobci neupřel právo seznámit se s výsledkem daňových kontrol (kontrolního zjištění) ve smyslu § 88 odst. 2 daňového řádu a v souladu s § 88 odst. 3 daňového řádu mu poskytl dostatečnou lhůtu pro vyjádření. Pokud se závěry ve zprávě neliší od závěrů ve výsledku kontrolního zjištění, se kterým byl již daňový subjekt seznámen, není možné navrhnout doplnění zprávy a změnu výsledků. Stanovit lhůtu k seznámení se se zprávami daňový řád neumožňuje, toto by vedlo k oddalování ukončení daňových kontrol. Žalovaný následně svůj právní názor s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu rozvedl. Připomenul, že v rámci sdělení termínu konání ústního jednání žalobci zaslal úřední záznam, v němž uvedl stanovisko ke změně výsledku kontrolního zjištění v bodě 1. Žalobce i jeho zástupce měli z předchozích jednání povědomí o rozsahu zpráv o daňové kontrole. Z důvodu rozsahu zpráv o daňové kontrole správce daně rozdělil projednání zprávy na dva termíny, žalobce požádal o sjednocení termínu projednání zprávy o daňové kontrole.
8. Žalovaný následně podrobně popsal průběh dalších jednání s žalobcem, z prvotního projednání zpráv ze dne 15. 11. 2018 dovozoval, že projednání zpráv v jeden den bylo reálné a žalobce se s nimi mohl seznámit. Žalovaný dále shrnul proces seznámení žalobce s výsledkem kontrolního zjištění včetně stanovení lhůty k tomuto úkonu. Připomenul, že dne 15. 11. 2018 proběhlo jednání, jehož předmětem mělo být projednání, předání a podepsání zpráv o výsledku daňových kontrol, zprávy byly přečteny, ale z důvodu zjištěné chyby správce daně v bodě 1 nebyly podepsány a předány daňovému subjektu. Do protokolu o tomto jednání správce daně uvedl, že body 2 až 5 zůstanou beze změny a považují se za projednané, proti tomuto postupu žalobce neuplatnil žádné výhrady, po oboustranné dohodě správce daně stanovil termín k seznámení se se změnou výsledku kontrolního zjištění týkajícího se bodu 1. K projednání zpráv dne 27. 11. 2018 nedošlo, další termín byl stanoven na 26. 2. 2019.
9. Žalovaný setrval na závěru, že v průběhu celé daňové kontroly, včetně projednání zprávy o daňové kontrole, dodržoval daňový řád, zprávy o daňové kontrole vyhotovil a měl v úmyslu je při jednání žalobci předložit k seznámení, ale toto daňový subjekt znemožnil, protože zprávy z rukou správce daně nepřezval. Žalovaný se bránil tomu, aby žalobce vytrhával z kontextu celého protokolu jednotlivá sdělení správce daně. Protože se ústní jednání se neubíralo k faktickému projednání zprávy, úřední osoba správce daně jednání ukončila a v souladu s § 88 odst. 5 daňového řádu zprávy o daňové kontrole doručila na vlastních rukou, čímž se daňová kontrola považuje za ukončenou. Žádosti o lhůtu k seznámení se se zprávami o daňové kontrole správce daně považoval za obstrukční jednání žalobce a neochotu projednat a podepsat zprávy o kontrole.
10. K rozdílům mezi zprávami o daňové kontrole a výsledky kontrolních zjištění žalovaný podotknul, že žalobce uvedl pouze obecně rozdíly. Jednalo se o doplňující informace bez vlivu na hodnocení důkazních prostředků ve věci, případně se jednalo o úpravy v rámci změny výsledku kontrolního zjištění. V žádném případě rozdíly mezi dokumenty nepředstavovaly nové skutečnosti,

se kterými by nebyl žalobce seznámen a které by měly vliv na změnu daňových povinností. Správce daně v závěrečných zprávách o daňových kontrolách podrobněji popsal obchodní případy, provedené úkony a zjištění v průběhu daňové kontroly, popřípadě napravil skutečnosti na základě vyjádření daňového subjektu. Podle žalovaného tedy byla daňová kontrola ukončena v souladu s § 88 odst. 5 daňového řádu, když následující den správce daně zprávy zaslal zástupci žalobce do datové schránky spolu s průvodním dopisem a zprávy byly doručeny desátým dnem převzetí oprávněné osoby, tj. 9. 3. 2019. Žalovaný byl vůči žalobci vstřícný, měl klientský přístup, žalobcovým požadavkům, pokud to zákon umožňoval, vyhověl.

11. Žalovaný proto navrhoval soudu, aby žalobu na nezákonný zásah zamítnul a žalobci nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení.
12. Podáním zásahové žaloby bylo zahájeno řízení dle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).
13. Podle § 82 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
14. Podle § 85 s. ř. s. žaloba je nepřípustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.
15. Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek podmínek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.
16. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřípustný.
17. K otázce přípustnosti zásahové žaloby ve smyslu § 85 s. ř. s. konstantní judikatura Nejvyššího správního soudu dovozuje, že žaloba na ochranu před nezákonným zásahem je pouze subsidiárním prostředkem ochrany, a to buď vůči právním prostředkům dostupným u správních orgánů (viz např. usnesení rozšířeného senátu ze dne 31. 8. 2005, č. j. 2 Afs 144/2004-110, publ. pod č. 735/2006 Sb. NSS, rozhodnutí Nejvyššího správního soudu dostupná též na www.nssoud.cz), nebo vůči jiným druhům žalob dostupným ve správním soudnictví (srov. např. rozsudek ze dne 4. 8. 2005, č. j. 2 Aps 3/2004-42, publ. pod č. 720/2005 Sb. NSS, pokud jde o žalobu proti rozhodnutí, nebo rozsudek ze dne 20. 7. 2011, č. j. 1 Aps 1/2011-101, jde-li o žalobu na ochranu proti nečinnosti). K otázce vztahu mezi žalobou proti rozhodnutí dle § 65 s. ř. s. a žalobou na ochranu před nezákonným zásahem dle § 82 s. ř. s. Nejvyšší správní soud uvedl, že „[p]římou žalovat nezákonný zásah je proto možno jen tehdy, pakliže ochrana jinými právními prostředky není možná. Vztah obou zmíněných žalobních typů tak lze označit za primát žaloby

proti rozhodnutí, kdy sekundární možnost podání úspěšné žaloby proti nezákonnému zásahu nastupuje teprve tehdy, pokud žaloba proti rozhodnutí nepřipadá v úvahu, a to ani po „zprocesnění“ zásahu jinými právními prostředky ve smyslu ustanovení § 85 s. ř. s.“ (rozsudek ze dne 4. 8. 2005, č. j. 2 Aps 3/2004-42, publ. pod č. 720/2005 Sb. NSS; výslovně potvrzeno rozsudkem rozšířeného senátu ze dne 21. 11. 2017, č. j. 7 As 155/2015-160, ve věci EUROVIA CS, bod 42).

18. V souzeném případě žalobce spatřuje nezákonný zásah ze strany žalovaného správce daně v tom, že mu neumožnil v přiměřené lhůtě seznámit se se zprávami o daňové kontrole a ukončil bez dalšího daňovou kontrolu. Mezi účastníky řízení přitom není sporu o tom, že u žalobce byly zahájeny daňové kontroly daně z příjmů fyzických osob za roky 2013 a 2014 a DPH za zdaňovací období leden až prosinec 2013 a leden až prosinec 2014. Soud zdůrazňuje, že závěrem obou zpráv o daňové kontrole bylo sdělení správce daně o zvýšení základu daně a doměření daňové povinnosti žalobci. K seznámení, projednání a podpisu zpráv o daňové kontrole byl žalobce předvolán k ústnímu jednání na 26. 2. 2019, k projednání a podpisu zprávy v průběhu jednání nedošlo a správce daně jednání ukončil a žalobci (prostřednictvím zmocněné daňové poradkyně) oznámil, že zprávy o daňové kontrole žalobci doručí podle § 88 odst. 5 daňového řádu. Jak uvedl žalovaný, zprávy o daňové kontrole byly doručeny do datové schránky zmocněnkyně žalobce dne 9. 3. 2019. Žalobce k ukončení daňové kontroly další podrobnosti nenamítal, trvání zásahu spatřoval v tom, že trvají jeho následky, protože žalovaný daňovou kontrolu ukončil a činí další úkony k doměření daně.
19. Proti řadě aspektů daňové kontroly, které dopadají do právní sféry daňového subjektu, se lze bránit zásahovou žalobou dle § 82 s. ř. s. Četná judikatura Nejvyššího správního soudu uvádí, že podle okolností může být zahájení i provádění daňové kontroly nezákonným zásahem, proti kterému je možné brojit zásahovou žalobou dle § 82 a násl. s. ř. s. (viz. shora označené usnesení rozšířeného senátu ze dne 31. 8. 2005, č. j. 2 Afs 144/2004-110). Daňová kontrola může představovat nezákonný zásah ve svém celku, např. tím, že vůbec nejsou splněny podmínky (i časové) pro její provádění, jedná se o kontrolu bezdůvodně opakovanou apod. Od daňové kontroly, stížené nezákonností již od jejího zahájení, je třeba odlišit daňovou kontrolu zahájenou zákonným způsobem, v jejímž průběhu dojde k nezákonnému postupu (úkonu) ze strany správce daně. Žalobou na ochranu proti nezákonnému zásahu lze tedy brojit i proti konkrétním úkonům správce daně v rámci kontroly, zejména konkrétním excesům ze zákonných mezí při zásazích do soukromé sféry daňového subjektu, resp. proti nezákonné nečinnosti správce daně v průběhu kontroly (např. usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 11. 2016, č. j. 1 Afs 183/2014-55). Vliv nezákonného postupu pracovníka správce daně při provádění daňové kontroly na zákonnost kontroly není možné zobecnit a bude záležet vždy na posouzení konkrétních okolností případu a posouzení vlivu nezákonného úkonu na výsledek kontroly.
20. Současně platí, že ne každá nezákonnost při provádění daňové kontroly představuje nezákonný zásah (viz rozsudek ze dne 31. 7. 2006, čj. 8 Aps 2/2006-95). Přezkoumání zákonnosti vedení správního řízení v rámci řízení o ochraně před nezákonným zásahem by bylo přezkumem předčasným a odporujícím systematice s. ř. s. „*Prostřednictvím žaloby na*

ochranu před nezákonným zásahem nelze podrobovat testu zákonnosti jednotlivé procesní úkony správního orgánu, které zpravidla směřují k vydání rozhodnutí a samy o sobě nepředstavují zásah do práv účastníka řízení“ (viz cit. rozsudek ze dne 31. 7. 2006, č. j. 8 Aps 2/2006-95). Rozšířený senát potvrdil, že pomocí zásahové žaloby „nelze docílit „předstižného“ posouzení zákonnosti takových jednotlivých procesních úkonů správce daně, které samy o sobě nemají povahu zásahu ve smyslu § 82 s. ř. s., ale jejichž zákonnost může mít význam při posuzování zákonnosti případného rozhodnutí, jímž by na základě zjištění z daňové kontroly byla stanovena daň“ (dle usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 11. 2016, č. j. 1 Afs 183/2014-55).

21. Je-li zjevné a nepochybné, že jednání popsané v žalobě nemůže být vzhledem ke své povaze, povaze jeho původce či jiným okolnostem zásahem ve smyslu legislativní zkratky v § 82 s. ř. s., musí být taková žaloba odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., i kdyby byla tvrzení žalobce pravdivá. Chybí totiž podmínka řízení spočívající v přijatelném tvrzení nezákonného zásahu (viz rozsudek rozšířeného senátu ze dne 21. 11. 2017, č. j. 7 As 155/2015-160, bod 63). Rozšířený senát konstatoval: *„Je však třeba zdůraznit, že odmítnout žalobu z uvedeného důvodu lze jen tehdy, je-li nemožnost, aby v žalobě tvrzené jednání bylo nezákonným zásahem, zjevná a nepochybná. Soud zde bude přihlížet též k závěrům ustálené judikatury, která dále vysvětluje, které úkony veřejné správy nezákonným zásahem nejsou a nemohou být (např. jednotlivé procesní úkony správního orgánu, které směřují k vydání rozhodnutí a samy o sobě nepředstavují zásah do práv účastníka řízení [...]). Existuje-li rozumná pochybnost, [...] je třeba zkoumat další „procesní“ podmínky věcné projednatelnosti žaloby, a pokud jsou splněny, žalobu věcně projednat“.* Rozšířený senát tak modifikoval starší judikaturu a rozšířil možnosti, kdy lze zásahovou žalobu odmítnout, aniž by soud musel rozhodovat o tvrzeném zásahu meritorně.
22. Otázkou, zda ukončení daňové kontroly může představovat nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s., se Nejvyšší správní soud zabýval v rozsudku ze dne 25. 9. 2007, č. j. 8 Aps 4/2007-47. Dospěl v něm k závěru, že: *„Ukončení daňové kontroly, nerespektuje-li při něm správce daně zákonem zaručená práva daňového subjektu, je přitom spíše vadou řízení než nezákonným zásahem. O ten by se mohlo jednat zejména za situace, kdyby účinky nezákonného zásahu v podobě daňové kontroly stále trvaly, např. kdyby správce daně po ukončení kontroly nevrátil kontrolovanému subjektu účetní doklady, které při kontrole převzal, apod. V samotném ukončení kontroly lze však existenci nezákonného zásahu a splnění shora definovaných podmínek ochrany hledat z podstaty věci jen obtížně.“* Nejvyšší správní soud dodal, že *„[d]aňový subjekt byt i nezákonným ukončením daňové kontroly neztrácí právo napadnout výsledky této kontroly jinými právními prostředky.“* Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku přitakal krajskému soudu, že ukončení projednávání zprávy o daňové kontrole bylo procesním úkonem, který žádná práva daňového subjektu přímo neomezil ani nezkrátil. Dále uvedl, že *„prostřednictvím žaloby na ochranu před nezákonným zásahem nelze podrobovat testu zákonnosti jednotlivé procesní úkony správce daně směřující k vydání rozhodnutí, které samy o sobě nepředstavují zásah do práv účastníka řízení.“*
23. Citované závěry je na místě aplikovat i na daný případ. Nezákonný zásah žalovaného správce daně žalobce spatřuje v nezákonném neposkytnutí přiměřené lhůty k seznámení a vyjádření k obsahu zpráv o daňové kontrole a v ukončení daňové kontroly daně z příjmů

fyzických osob a DPH za uvedená zdaňovací období, jejímž závěrem bylo zjištění správce daně o zvýšení základu daně a daňové povinnosti žalobce. V souvislosti s „násilným“ (ve smyslu nezákonným) ukončením daňové kontroly žalobce zmínil pouze kroky správce daně k doměření daně, nikoli jiný zásah do své právní sféry. Za takového stavu dospěl soud k závěru, že ukončení daňové kontroly, jejímž výsledkem je zjištění správce daně o zvýšení základu daně a vyšší daňové povinnosti, může být případně pouze vadou řízení, kterou může žalobce namítat jednak v odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru správce daně, případně ve správní žalobě proti rozhodnutí odvolacího orgánu finanční správy, nikoli z povahy věci nezákonným zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s.

24. Je zde tedy důvod pro odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť bylo zjevné a nepochybné, že popsané jednání žalovaného správce daně není vzhledem ke své povaze zásahem, tudíž k meritornímu projednání zásahové žaloby nejsou dány podmínky.
25. Pro úplnost soud uvádí, že si je vědom skutečnosti, že v rozsudku ze dne 25. 9. 2007, č. j. 8 Aps 4/2007-47, v němž Nejvyšší správní soud vyslovil, že ukončení daňové kontroly nebude zpravidla nezákonným zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s., byl aprobován postup krajského soudu, který podanou zásahovou žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 85 s. ř. s. Nicméně novější judikatura konstatovala (srov. již shora citované usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 11. 2017, č. j. 7 As 155/2015-160), že pokud jde o jednotlivé procesní úkony správního orgánu, které zpravidla směřují k vydání rozhodnutí ve věci samé a nepředstavují samy o sobě zásah do práv účastníka, což bylo v daném případě ve vztahu k ukončení daňové kontroly splněno, má být žaloba odmítnuta dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
26. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta. Protože soud rozhodl o odmítnutí žaloby, vyslovil, že účastníci nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 11. červen 2019.

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu